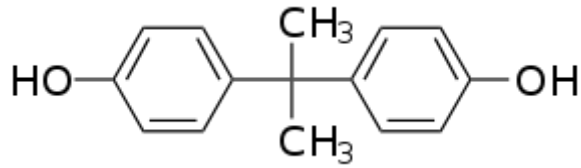

BISFENOL A



2,2-bis[4-hidroxifenil] propà

El bisfenol A és un compost orgànic utilitzat en l'elaboració de materials plàstics i resines. S'utilitza en la fabricació del policarbonat, un tipus de plàstic rígid i transparent utilitzat en diferents envasos alimentaris, com ampolles, biberons, vaixel·la i altres contenidors per conservar aliments. També es troba en les resines epoxídiques utilitzades en el recobriment intern protector de llaunes d'aliments i begudes.

El bisfenol A pot migrar als aliments i les begudes amb els que està en contacte. A partir del setembre de 2018 és d'aplicació el *Reglament 2018/213 sobre l'ús de bisfenol A en els vernissos i revestiments destinats a entrar en contacte amb els aliments i pel qual es modifica el Reglament (UE) n° 10/2011*. En aquest reglament s'estableix un límit de migració específic (quantitat màxima permesa d'una substància alliberada des d'un material en aliments) del bisfenol A cap als aliments de 0,05 mg/kg d'aliment, per tal de garantir que l'exposició a aquesta substància no posi en perill la salut humana. També es prohibeix la utilització d'aquesta substància en la fabricació de biberons i tasses antivessament de policarbonat per a lactants i nens de 0 a 3 anys.

El risc per a la salut humana està associat a la capacitat d'aquesta substància d'actuar sobre el sistema hormonal com a *interferent endocrí*.

INTERFERENTS ENDOCRINS

L'Organització Mundial de la Salut ha establert una definició d'*interferent endocrí* com la substància exògena o mescla que altera la funció del sistema endocrí i, per tant, causa efectes adversos sobre la salut en un organisme, en la seva descendència o en la població.

Els interferents endocrins afecten la funció endocrina de tres maneres possibles:

1. Imitant l'acció d'una hormona natural, posant en marxa reaccions químiques similars en el cos.
2. Blocant els receptors hormonals de les cèl·lules, impedit l'acció normal de les hormones.
3. Influint sobre la síntesi, transport, metabolisme i excreció d'hormones, alterant-ne la concentració natural.

Aquestes substàncies poden entrar al nostre organisme de diferents maneres, per exemple, a través dels aliments podem ingerir testosterona, que es troba de forma natural a la carn, o flavones que es troben en la soja.

Els interferents endocrins no són un grup uniforme de substàncies, els podem classificar en quatre grups segons l'origen de la contaminació en l'aliment:

- Contaminants naturals: estrògens d'alguns fongs, que contaminen els aliments.
- Contaminants ambientals: dioxines, benzopirè, components de productes domèstics ordinaris i metalls pesants (Pb, Cd, Hg).
- Contaminants de procés: bisfenol A, ftalats.
- Residus de la producció agrícola: productes fitosanitaris.

Lògicament, els aliments envasats tenen una concentració més alta de bisfenol A que els no envasats. Tot i això, l'exposició a aquesta substància no representa un risc per a la salut per cap grup de població.

Cap a l'any 2008 diversos governs es van començar a preocupar per la seguretat del bisfenol A, tot i que ja feia molt anys que se sabia que interferia en el metabolisme. A partir d'aquí alguns fabricants la van eliminar dels seus productes.

S'han realitzat diversos estudis i investigacions i l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària (EFSA) ha conclòs que els nivells actuals d'exposició a aquesta substància són segurs, tot i que s'ha de continuar investigant.